

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ? שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כהנים ולוים - פטורין, מק"ו, אם פטרו את של ישראל במדבר - דין הוא שיפטרו את של עצמן.												■
אינהו פטרי? אדם - אדם פטר, בהמה - בהמה פטרה דכתיב: (במדבר ג') קח את הלויים תחת בכור בבני ישראל ואת בהמת הלויים תחת בהמתם.												⚡
הכי קאמר: כהנים ולוים פטורין בהמתם מקל וחומר, אם הפקיעה בהמתם של לויים בהמה של ישראל במדבר, דין הוא שתפקיע את של עצמן	אביי:											◇
והא פטרו אינהו קתני	א"ל רבא:											⚡
ועוד, אם איתא, אפילו מבכור בהמה טהורה נפטרו												⚡
לא נפטרו מבכור בהמה טהורה, אלא מפדיון הבן ופטר חמוך	אלמה תנן:											■
הכי קתני: כהנים ולוים פטרו הן עצמן מקל וחומר, אם הפקיעה קדושתן של לויים קדושת של ישראל במדבר, לא יפקיע את של עצמן	אלא אמר רבא:											◇
אשכחן - אדם בהמה טמאה מנלן?												^
אמר קרא: (במדבר י"ח) אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה, כל שישנו בבכור אדם - ישנו בבכור בהמה טמאה, וכל שאינו בבכור אדם - אינו בבכור בהמה טמאה.												◇
לדיך דאמרת בהמתם, בן לוי זהוה ליה שה דאפקע - ליפקע, דלא הוה ליה שה דליפקע - לא ליפקע	רב ספרא לאביי:											⚡
בין לדיך בין לרבא, בן חדש דאפקע - ליפקע פחות מבן חדש דלא אפקע - לא ליפקע												⚡
לויה לא תיפקע												⚡
אלמה אמר רב אדא בר אהבה לוייה שילדה - בנה פטור מחמש סלעים?	רב אדא בר אהבה]											■
הא לא קשיא, כדמר בריה דרב יוסף משמיה דרבא												!
דאמר: פטר רחם - בפטר רחם תלה רחמנא.	[מר בריה דרב יוסף משמיה דרבא]											■
ואהרן שלא היה באותו מנין - לא ליפקע												⚡
למה נקוד על אהרן שבחומש הפקודים - שלא היה באותו מנין	דתניא:											■
אמר קרא: הלויים - הוקשו כל הלויים זה לזה												!
כהנים מנלן?												⚡
כדרכי יהושע בן לוי												!
בעשרים וארבעה מקומות נקראו כהנים - לויים, וזה אחד מהן (יחזקאל מ"ד) והכהנים הלויים בני צדוק ולדורות מנלן?	דאמר ר' יהושע בן לוי:											■
אמר קרא: (במדבר ג') והיו לי הלויים והיו - בהווייתן יהו.												!
ועוד, אם איתא, אפילו מבכור בהמה טהורה נפטרו	[רבא] {ש"מ}											■
וממאי דבשה?												⚡
נאמר כסף לדורות, ונאמר שה לדורות, מה כסף האמור לדורות - בו פדו לדורות, בו פדו - לאותה שעה, אף שה האמור לדורות - בו פדו לדורות, בו פדו באותה שעה	רב חסדא:											!
מה לכסף - שכן פדוין בו הקדשות ומעשר שני												⚡
אלא אמר קרא: (במדבר י"ח) אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה מה בכור אדם - לא חלקת בין לדורות בין לאותה שעה בכסף, אף בהמה טמאה - לא תחלוק בו בין לדורות בין לאותה שעה - בשעה.												!

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
---	---

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שה אחד של בן לוי פטר כמה פטרי חמורים מיראל	ר' חנינא:											◊
תדע, שהרי מנה הכתוב עודפים באדם, ולא מנה עודפין בבהמה.	אביי:											■
ממאי? דילמא לא הוי נפישו להו בהמות טובא?												⚡
לא ס"ד דכתיב (במדבר ל"ב) ומקנה רב היה לבני ראובן ולבני גד												!
דילמא אפילו הכי, פשוטים דלויס הוו קיימי לבהדי בכורי ישראל?												⚡
אמר קרא: (במדבר ג') ואת בהמת הלויים תחת בהמתם - בהמה אחת תחת, בהמות הרבה												!
ואימא, (יונה ד') בהמה רבה												⚡
א"כ, ליכתוב קרא או בהמה תחת בהמה או בהמתם תחת בהמתם, מאי בהמת תחת בהמתם - ש"מ חד פטר טובא												◊
אף אנן נמי תנינא: ופודה בו פעמים הרבה	רבא:											■
ור' חנינא												⚡
טעמא דמתני' מפרש והכי קאמר: מאי טעמא פודה בו פעמים הרבה - משום דשה אחד של בן לוי פטר כמה פטרי חמורים של ישראל.												!
קדשו בכורות במדבר	איתמר, ר' יוחנן:											◊
לא קדשו בכורות במדבר	ריש לקיש:											◊
ר' יוחנן אמר קדשו בכורות במדבר דרחמנא אמר ליקדשו, כדכתיב: (שמות י"ג) קדש לי כל בכור	[ר' יוחנן]											■
וריש לקיש אמר לא קדשו בכורות במדבר מדכתיב: (שמות י"ג) והיה כי יביאך וכתוב בתריה והעברת, מכלל דמעיקרא לא קדוש	[ריש לקיש]											■
עד שלא הוקם המשכן - היו במות מותרות ועבודה בבכורות	איתיביה רבי יוחנן לריש לקיש:											◊
באותן שיצאו מצרים	אמר ליה: [ר"ל]											◊
הכי נמי מסתברא, דאי לא תימא הכי, בן שנה בר מעבד עבודה הוא?												■
ודקארי לה, מאי קארי לה?												⚡
הכי קא קשיא ליה: אי אמרת בשלמא דלא פסיק קדושתיהו - הנך דמעיקרא נמי לא פקעא קדושתיהו, אלא אי אמרת דפסק קדושתיהו - הנך דמעיקרא נמי פקעא ליה קדושתיהו	[רבי יוחנן]											!
ואידך:												⚡
דקדוש - קדוש דלא קדוש - לא קדוש.	[ריש לקיש]											
אותו היום שהוקם המשכן קרבו להם בישראל נדרים ונדבות חטאות ואשמות בכורות ומעשרות	איתיביה:											◊
הכי נמי - באותן שיצאו מצרים ומינה אותו היום הוא דקרוב, מיכן ואילך לא קרוב												!
אותו היום שהוקם המשכן קרבו להם ישראל נדרים ונדבות חטאות ואשמות בכורות ומעשרות אותו היום - אין, מיכן ואילך - לא	איכא דאמרי איתיביה ריש לקיש לר' יוחנן:											◊
אימא: מאותו היום ואילך												!
ומאי קמשמע לך?												⚡
מאותו היום - אין, מעיקרא - לא, אלמא - חובות בכמה לא קרוב												!
נמצאת אתה אומר, בשלשה מקומות קדשו בכורות לישראל, במצרים ובמדבר ובכניסתן ישראל לארץ	תא שמע:											◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
במצרים מהו אומר - (שמות י"ג) קדש לי כל בכור										♣	♣	ד:
במדבר הוא אומר: (במדבר ח') כי לי כל בכור בבני ישראל										♣	♣	ד:
בכניסתם לארץ הוא אומר: והיה כי יביאך והעברת										♣	♣	ד:
בשלשה מקומות הוזהרו על הבכורות ליקדש - ולא קדשו	רב נחמן בר יצחק:									!	!	ד:
ובמצרים נמי לא קדושו? הא קאמר' דקדוש										♣	♣	ד:
ה"ק: מהן קדשו ומהן לא קדשו										!	!	ד:
ובמדבר לא קדשו? והכתיב: (במדבר ג') פקוד כל בכור זכר לבני ישראל	מתקיף לה רב פפא:									♣	♣	ד:
אלא, אי איתמר הכי איתמר:										!	!	ד:
קדשו ולא פסקו	רבי יוחנן:	♣	♣							!	!	ד:
קדשו ופסקו	ריש לקיש:	♣	♣							!	!	ד:
בשלמא ריש לקיש - כדאמר טעמיה אלא לר' יוחנן - מאי טעמא?										♣	♣	ה.
ר' יוחנן חזאי בחילמא, דמילתא מעליתא אמנא: אמר קרא לי יהו - בהוייתן יהו.	ר' אלעזר:									!	!	ה.
ורבי יוחנן והיה כי יביאך והעברת מאי עביד ליה?										♣	♣	ה.
ההוא מיבעי ליה לכדתנא דבי רבי ישמעאל:										!	!	ה.
עשה מצוה זו שבשבילה תיכנס לארץ.	[תנא דבי רבי ישמעאל]									!	!	ה.
אתון הכי מתניתו לה, אגן איפכא מתנינן לה:	רב מרדכי לרב אשי:										♣	ה.
לא קדשו בכורות במדבר	רבי יוחנן:									♣	♣	ה.
קדשו בכורות במדבר	ריש לקיש:									♣	♣	ה.
ואפכית נמי תיובתא, ואפכיתו לה להא דרבי אלעזר?	אמר ליה: [רב אשי]									♣	♣	ה.
לא קדשו - (להו) לא הוצרכו ליקדש	א"ל: [רב מרדכי]									!	!	ה.
אי הכי, היינו דין										♣	♣	ה.
קמ"ל: חייב אדם לומר בלשון רבו.										!	!	ה.
שאל קונטרקוס השר את רבן יוחנן בן זכאי: בפרטן של לויים אתה מוצא עשרים ושנים אלף ושלוש מאות, בכללן אתה מוצא עשרים ושנים אלף, ושלוש מאות להיכן הלכו?	[קונטרקוס השר]									!	!	ה.
אותן שלש מאות בכורות היו, ואין בכור מפקיע בכור.	א"ל: [רבן יוחנן בן זכאי]									!	!	ה.
מאי טעמא?										^	^	ה.
דיו לבכור שיפקיע קדושת עצמו.	אביי:									!	!	ה.
ועוד שאלו: בגיבוי כסף אתה מוצא מאתים ואחת ככר ואחת עשרה מנה, דכתיב: (שמות ל"ח) בקע לגלגלת מחצית השקל בשקל הקדש וגו', ובנתנית הכסף אתה מוצא מאת ככר, דכתיב: (שמות ל"ח) ויהי מאת ככר הכסף לצקת וגו'. משה רבכם גבב היה, או קוביוסטוס היה, או אינו בקי בחשבונות נתן מחצה ונטל מחצה, ומחצה שלם לא החזיר	[קונטרקוס השר]									!	!	ה.
משה רבינו גיבור נאמן היה, ובקי בחשבונות היה, ומנה של קדוש כפול היה.	א"ל: [רבן יוחנן בן זכאי]									!	!	ה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
מאי קא קשיא ליה - ויהי מאת ככר הכסף לצקת וגו', הנך - לצקת, ואינך - בי גזא	הוי בה רב אחאי:										♣	ה.			
כתב קרא אחרינא: (שמות ל"ח) וכסף פקודי העדה מאת ככר וגו'											!	ה.			
ודקא"ל מנה של קודש כפול היה מנא ליה?											♣	ה.			
אילימא מיניה, שהרי כאן, שבעים ואחד מנה (שמות ל"ח) ואת האלף ושבע מאות וחמשה ושבעים עשה וויים לעמודים ולא מנאן הכתוב אלא בפרוטרוט, ואם איתא, מאה ואחד ככר ואחת עשרה מנה מיבעי ליה אלא, מדלא מנאן הכתוב אלא בפרוטרוט, ש"מ: מנה של קודש כפול היה											!	ה.			
ודילמא: כללי - קחשיב בככרי, פרטי - לא קא חשיב בככרי?											♣	ה.			
אלא מהכא: (שמות ל"ח) ונחשת התנופה שבעים ככר ואלפים וארבע מאות שקל שהרי כאן תשעים וששה מנה, ולא מנאן הכתוב אלא בפרוטרוט, שמע מינה: מנה של קודש כפול היה											!	ה.			
ודילמא: פרטא רבה - קא חשיב בככרי, פרטא זוטא - לא קחשיב בככרי?											♣	ה.			
מהכא: (יחזקאל מ"ה) והשקל עשרים גרה עשרים שקלים חמשה ועשרים שקלים עשרה וחמשה שקל המנה יהיה לכם	אלא אמר רב חסדא										!	◇	ה.		
והא מאתן וארבעין היין											♣	!	ה:		
אלא ש"מ: מנה של קודש מנה כפול היה:											!	!	◇	ה:	
ושמע מינה: מוסיפין על המדות, ואין מוסיפין יתר על שתות											!	◇	ה:		
ושמע מינה: שתותא מלבר.											!	◇	ה:		
שאלתי את ר' אליעזר בבית מותבא רבא: מה נשתנו פטרי חמורים מפטרי סוסים וגמלים?	ר' חנינא:											^	◇	ה:	
גזירת הכתוב היא, ועוד, שסייעו ישראל בשעת יציאתם ממצרים שאין לך כל אחד ואחד מישראל שלא היו עמו תשעים חמורים לזבים טעונים מכספה וזהבה של מצרים.	א"ל: [ר' אליעזר]											!	◇	ה:	
ועוד שאלתיו: מאי לשון רפידיים?	[ר' חנינא]												^	ה:	
רפידיים שמה.	ואמר לי: [ר"א]											!	ה:		
כתנאי												■	ה:		
רפידיים שמה	ר' אליעזר:										♣	■	◇	ה:	
שריפו עצמן מדברי תורה, וכן הוא אומר: (ירמיהו מ"ז) לא הפנו אבות אל בנים מרפיון ידים.	ר' יהושע:										♣	■	◇	ה:	
ועוד שאלתיו: מאי לשון שטים?	[ר' חנינא]												^	ה:	
ואמר לי: שטים שמה.	ואמר לי: [ר"א]											!	ה:		
כתנאי												■	ה:		
שטים שמה	ר' אליעזר:										♣	■	◇	ה:	
שנתעסקו בדברי שטות	ר' יהושע:										♣	■	◇	ה:	
(במדבר כ"ה) ותקראן לעם לזבחי אלהיהן רבי אליעזר אומר: ערומות פגעו בהן	[רבי אליעזר]											♣	■	◇	ה:
שנעשו כולן בעלי קריין.	ר' יהושע:											♣	■	◇	ה:
פרה שילדה מין חמור, וחמור שילדה כמין סוס - פטורה מן הבכורה, שנאמר: (שמות י"ג) פטר חמור (שמות ל"ד) פטר חמור, שני פעמים - עד שיהא היולד חמור, והנולד חמור.													■	ה:	
ומה הם באכילה?												^	◇	ה:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
---	---

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
בהמה טהורה שילדה כמין בהמה טמאה מותר באכילה, וטמאה שילדה כמין בהמה טהורה - אסור באכילה, שהיוצא מן הטמא - טמא, והיוצא מן הטהור - טהור.												!	◇	ה:		
רחל שילדה מין עז, ועז שילדה מין רחל - פטור מן הבכורה, ואם יש בו מקצת סימנין - חייב.	תנן התם:												■	◇	ה:	
מנא הני מילי?													^		ה:	
דאמר קרא: (במדבר י"ח) אך בכור שור שיהא הוא שור, ובכורו שור, בכור כשב - שיהא הוא כשב ובכורו כשב, בכור עז - שיהא הוא עז, ובכורו עז יכול אפי' יש בו מקצת סימנין? ת"ל: אך - חלק	רב יהודה:												■	!	◇	ה:
ופטר פטר קנסיב לה לפרה	הא תנא:												ז		◇	ה:
הוא דאמר כרבי יוסי הגלילי													!		ה:	
אך בכור שור - עד שיהא הוא שור, ובכורו שור. בכור כשב, עד שיהא הוא כשב, ובכורו כשב, או בכור עז - עד שיהא הוא עז ובכורו עז, יכול אפי' יש בו מקצת סימנין? ת"ל: אך - חלק	דתניא, ר' יוסי הגלילי:												■	!	◇	ה:
במאי קמפלגי?														^		ה:
גלי רחמנא בקדושת דמים, וה"ה בקדושת הגוף	תנא דידן סבר:												◆	!	◇	ה:
גלי רחמנא בקדושת הגוף וה"ה בקדושת דמים, וגמר קדושת דמים מקדושת הגוף	ור' יוסי סבר:												◆	!	◇	ה:
ותנא דידן, האי בכור בכור מאי עביד ליה?													ז		◇	ה:
מיבעי ליה לכדר' יוסי בר' חנינא													!		ה:	
למה נאמרו אימורין בבכור שור, אימורין בבכור כשב, אימורין בבכור עז? צריכא, דאי כתב רחמנא בבכור שור שכן נתרבה בנסכים, כשב - שכן נתרבה באליה, בעז - שכן נתרבה אצל עבודת כוכבים ביחוד	דאמר ר' יוסי בר' חנינא:												■	!	◇	ה:
חדא מחדא לא אתיא תיתי חדא מתרת?													ז		ה:	
בהי לא ליכתוב?													ז	!	ה:	
לא ליכתוב רחמנא בשור ותיתי מהנך													!	!	ה:	
מה להנך שכן נתרבו אצל פסחים													ז	!	ה:	
לא לכתוב בכשב ותיתי מהנך													!	!	ה:	
מה להנך - שכן נתרבו אצל עבודת כוכבים בציבור													ז	!	ה:	
לא ניכתוב רחמנא בעז, ותיתי מהנך													!	!	ה:	
מה להנך - שכן יש בהן צד רבוי אצל מזבה													ז	!	ה:	
הילכך צריכי.													!	!	ה:	
אם כן ליכתוב קרא, אך בכור שור כשב ועז, בכור בכור למה לי - אלא לאו ש"מ: עד שיהא הוא שור ובכורו שור.	ורבי יוסי הגלילי:												ז		ה:	
ורבי יוסי הגלילי האי פטר חמור פטר חמור מאי עביד ליה?													ז		◇	ה:
מיבעי ליה לכדתניא, ר' יוסי הגלילי אומר: מתוך שנא' (במדבר י"ח) אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור בהמה טמאה תפדה, שומע אני אפי' פטרי סוסים וגמלים, ת"ל: פטר חמור - פטר חמור אמרתי לך, ולא פטרי סוסים וגמלים.	[דתניא-ר' יוסי הגלילי:]												!		◇	ה:
ועדיין אני אומר: פטרי חמור - בשה, פטרי סוסים וגמלים - בכל דבר													ז		ה:	
תלמוד לומר פטר חמור שני פעמים, פטרי חמורים אמרתי לך ולא פטרי סוסים וגמלים													!		ה:	
אי כתב רחמנא חד, הוה אמינא: דבר שהיה בכלל ויצא מן הכלל ללמד, לא ללמד על עצמו יצא אלא ללמד על הכלל כולו יצא, ולעולם בשה, כתב רחמנא פטר חמור אחרינא, פטרי חמורים - ולא פטרי סוסים וגמלים ואימא: מעטינהו משה, ולעולם בכל דבר	פרין רב אחאי:												ז		ה:	

<p>מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof</p>	<p>חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment מעשה-story מרא- key</p>
---	---

Talmud Navigator

מאן דאמר	מירא	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בכורות-הלוקה עובר חמורו	מירא											
א"כ, לכתוב רחמנא פטר חמור תפדה בשה וחמור תפדה בשה, פטר חמור תפדה בשה פטר חמור תפדה בשה למה לי? פטרי חמורים אמרתי לך, ולא פטרי סוסים וגמלים.		!										
ותנא דידן למעוטי סוסים וגמלים מנא ליה?		!										
(שמות ל"ד) כל מקנף תזכר - כלל, שור ושה וחמור - פרט, כלל ופרט, אין בכלל אלא מה שבפרט, שור ושה וחמור - אין, מידי אחרינא - לא	רב פפא:	!										
ורבי יוסי הגלילי		!										
פטר - הפסיק הענין	[רבי יוסי הגלילי]	!										
ורבנן		!										
ו"ו הדר ערבי קרא	[רבנן]	!										
ורבי יוסי הגלילי		!										
לא לכתוב לא ו"ו ולא פטר	[רבי יוסי הגלילי]	!										
ורבנן		!										
אידי דהא קדושת דמים והא קדושת הגוף - פסיק להו, והדר עריב להו.	[רבנן]	!										
פרה שילדה מין חמור ויש בו מקצת סימנין, מהו?	איבעיא להו:											
עז שילדה מן רחל ורחל שילדה מין עז דכי יש מקצת סימנין חייבת בבכורה, דהא טהורה והא טהורה, הא קדושת הגוף והא קדושת הכא, דהא טמאה והא טהורה, הא קדושת הגוף והא קדושת דמים - לא, או דלמא: כיון דאידי ואידי בני מיקדש בבכורה - קדוש?												
ואת"ל: כיון דאידי ואידי מיקדש בבכורה - קדוש												
חמור שילדה מין סוס מהו?												
הכא ודאי לא בת מיקדש בבכורה הוא, או דלמא: כיון דמין טמאה הוא - קדוש?												
אם תמצא לומר: כיון דמין טמאה הוא - קדוש												
פרה שילדה מין סוס, מהו?												
הכא ודאי הא טהורה והא טמאה, הא בת מיקדש בבכורה והא - לא בת מיקדש בבכורה, או דלמא: סימנין מילתא היא?												
בהמה טהורה שילדה מין בהמה טמאה - פטורה מן הבכורה, אם יש בו מקצת סימנין - חייבת בבכורה	תא שמע:											
מאי לאו, אפי' פרה שילדה מין סוס?												
לא, פרה שילדה מין חמור												
פרה שילדה מין חמור, וחמור שילדה מין סוס - פטורה מן הבכורה, אם יש בו מקצת סימנין - חייבת בבכורה	ת"ש:											
מאי לאו - אתרוייהו?												
לא, אפרה שילדה מין חמור												
אבל חמור שילדה מין סוס למאי קתני לה - לפטורא? פשיטא השתא ומה פרה שילדה מין חמור, דאידי ואידי בני מיקדש בבכורה ניהו, אמרת אם יש בו מקצת סימנין - אין, ואי לא - לא, חמור שילדה מין סוס מביעיא?												
אבטרין, ט"ו. הוהא דא שילדה מין חמור ואין לה קרנים, והא פוטריה טוהרה ומה פוטריה קלוטה?												
אבל הכא - דאידי ואידי אין לה קרנים, אידי ואידי פוטריה קלוטה, אימא חמור אדום בעלמא הוא												
ומה הן באכילה כו':												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ♣ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

Talmud Navigator

בכורות-הלוקה עובר חמורו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
מימרא																							
למה לי למיתני שהיוצא?																							
סימנא בעלמא הוא דלא תיחלף לך, דלא תימא זיל בתריה דידיה והאי - טהור מעליא הוא, והאי - טמא מעליא הוא, אלא זיל בתר אימיה.																							
מנא הני מילי																							
(ויקרא י"א) אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה, יש לך שהוא מעלה גרה ומפריס פרסה - ואי אתה אוכלו, ואיזה זה - טהור שנוול מן הטמא	דתנו רבנן:																						
או אינו אלא טמא הנוול מן הטהור? ומאי ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה הכי קאמר: דבר הבא ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה - לא תיכול?																							
ת"ל: (ויקרא י"א) גמל טמא הוא, הוא טמא, ואין טמא הנוול מן הטהור טמא, אלא טהור.	[רבנן]																						
(ויקרא י"א) גמל (דברים י"ד) גמל שני פעמים, אחד גמל הנוול מן הגמלה, ואחד גמל הנוול מן הפרה.	רבי שמעון:																						
ורבנן, האי גמל גמל מאי עבדי ליה?																							
חד לאסור עצמו, וחד לאסור חלבו	[רבנן]																						
ור' שמעון לאסור חלבו מנא ליה?																							
נפקא ליה מאת הגמל	[ר' שמעון]																						
ורבנן																							
אתים לא דרשי	[רבנן]																						
שמעון העמסוניא: [שמעון העמסוניא]	! כדתניא:																						
ר', כל אתין שדרשת מה תהא עליהם?	אמרו לו - תלמידיו:																						
כשם שקבלתי שכר על הדרישה - כך אני מקבל שכר על הפרישה	[שמעון העמסוניא]																						
עד שבא רבי עקיבא ולימ: את ה' אלהיך תירא - לרבות תלמידי חכמים.	[רבי עקיבא]																						
אלא מעתה, טעמא דרבנן מגמל גמל, ור' שמעון מאת הגמל, הא לאו הכי הוה אמינא חלב דבהמה טמאה שרי:	רב אחא בריה דרבא לרב אשי:																						
הטמאים - לאסור צירן ורוטבן וקיפה שלהן?	מאי שנא מהא דתניא:																						
איצטריך, סלקא דעתך אמינא הואיל דבהמה טהורה נמי חידוש הוא, דאמר מר דם נעכר ונעשה חלב, וכיון דחידוש הוא - בבהמה טמאה נמי לישתרי, קמ"ל.																							
הניחא למאן דאמר דם נעכר ונעשה חלב, אלא למאן דאמר איבריה מתפרקין הימנה ואין נפשה חוזרת עליה עד עשרים וארבעה חדש, מאי איכא למימר?																							
איצטריך, סד"א: הואיל וליכא מידי דאתי מחי ושרייה רחמנא, והאי חלב כי אבר מן החי הוא ושרי, והילכך אפי' בבהמה טמאה לישתרי, קמ"ל.																							
וחלב דבהמה טהורה מנלן דשרי?																							
אילימא מדאסר רחמנא בשר בחלב הא לחודיה שרי																							
ואימא חלב לחודיה - אסור באכילה ומותר בהנאה, בשר בחלב - בהנאה נמי אסור																							
ולר"ש דשרי בהנאה משכחת לה - למילקי על בישוליה																							
אלא, מדגלי רחמנא דבפסולי המוקדשין (דברים י"ב) תזבח - ולא גיזה, בשר - ולא חלב, הא דחולין - שרי																							
ואימא דחולין - אסור באכילה ושרי בהנאה, דקדשים - בהנאה נמי אסור																							
אלא מדכתיב: (משלי כ"ז) ודי חלב עזים ללחמך ללחם ביתך וחיים לנעורתך																							

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	
ודילמא לסחורה?									⚡			1.
אלא מדכתיב: (שמואל א' י"ז) ואת עשרת חריצי החלב											⚡	1.
ודלמא לסחורה?									⚡			1.
אטו דרכה של מלחמה לסחורה?									⚡			1.
ואיבעית אימא מהכא: (שמות ג') ארץ זבת חלב ודבש, ואי לא דשרי - משתבח לן קרא במידי דלא חזי?											⚡	1.
ואב"א מהכא: (ישעיהו נ"ה) לכו שברו ואלכו ולכו שברו בלא כסף ובלא מחיר יין וחלב.											⚡	1.
אלא מעתה שפן שפן, ארנבת ארנבת, חזיר חזיר להני הוא דאתו?											⚡	1.
למה נשנו? בבהמה - מפני השסועה, ובעופות - מפני הראה, גמל גמל נמי להכי הוא דאתא	אלא לכדתניא:										⚡	1.
כל היכא דאיכא למידרש דרשינן.											!	1.
רחל שילדה מין עז ושילדה מין רחל פטורה מן הבכורה ואם יש בו מקצת סימנים חיבת	ת"ר: [ת"ק]										♦	1.
עד שיהא ראשו ורובו דומה לאמו.	ר' שמעון:										♦	1.
לאכילה מי בעי ר"ש ראשו ורובו או לא לענין בכורה כתיב (במדבר י"ח) אך בכור שור עד שיהא הוא שור ובכורו שור אבל לאכילה גמל הוא דאמר רחמנא דאסיר, הא אישתני מגמל - שפיר דמי, או דלמא לא שנא?	איבעיא להו:										^	1.
בהמה טהורה שילדה מין בהמה טמאה - אסור באכילה, ואם דומה ראשו ורובו לאמו - חייב בבכורה	ת"ש:										⚡	2.
שמע מינה: לאכילה נמי בעי ר' שמעון ראשו ורובו											⚡	2.
לא, לבכורה דוקא											!	2.
דיקא נמי, דקא שבקה לאכילה וקם ליה אבכור, ש"מ: לבכורה הוא דבעי ר' שמעון ראשו ורובו, אבל לאכילה לא											■	2.
לעולם אימא לך: לאכילה נמי בעי, ובכורה איצטריך, סד"א הואיל וכתוב (במדבר י"ח) אך בכור שור - עד שיהא הוא שור ובכורו שור, ולא תיסיגי ליה בראשו ורובו עד דאיכא כוליה - קמשמע לן.											⚡	2.
(ויקרא י"א) אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה זה אי אתה אוכל, אבל אתה אוכל הבא בסימן אחד, ואי זה הוא בסימן אחד - זה טמא הנוול מן הטהור ועבורו מן הטהור, יכול אפילו ועבורו מן הטמא - ת"ל: (דברים י"ד) שה כשבים ושה עזים - עד שיהא אביו כבש ואמו כבשה דברי ר' יהושע	ת"ש: [ר' יהושע]										♦	2.
לא בא הכתוב להתיר את המותר אלא להוסיף על המותר, ואיזה זה - טמא הנוול מן הטהור ועבורו מן הטמא, או אינו אלא עבורו מן הטהור? תלמוד לומר: שור שה כשבים ושה עזים - מכל מקום [שה שה מ"מ] (ש"מ)	ר' אליעזר:										♦	2.
קרי ליה טמא - כרבי שמעון, וקאמר: אבל אתה אוכל הבא בסימן אחד											⚡	2.
האי תנא סבר ליה כוותיה בחדא ופליגי עליה בחדא.											!	2.
ואיכא דמקשי ומותיב: עבורו מן הטמא מי מעברא?											⚡	2.
לעולם אין מתעברת לא טמאה מן הטהור, ולא טהורה מן הטמא, ולא גסה מן הדקה, ולא דקה מן הגסה, ולא בהמה מן חיה, ולא חיה מן בהמה, חוץ מר' אליעזר ומחלוקתו שהיו אומרים חיה מתעברת מבהמה	והאמר ר' יהושע בן לוי:										⚡	2.
דאיבער מקלוט בן פרה	וא"ר ירמיה:										⚡	2.
ואליבא דרבי שמעון קאמר, וקאמר אבל אתה אוכל הבא בסימן אחד											⚡	2.
האי תנא סבר לה כוותיה בחדא ופליגי עליה בחדא.											!	2.
למימרא דרבי אליעזר סבר זה וזה גורם - מותר, ור' יהושע סבר זה וזה גורם - אסור והא איפכא שמעינן להו:											⚡	2.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
--	---

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ולד טריפה, רבי אליעזר אומר לא יקרב לגבי מזבח	[רבי אליעזר]	◇	♣								
יקרב לגבי מזבח	רבי יהושע:	◇	♣								
בעלמא סבר ר' אליעזר זה וזה גורם - אסור, ושאני הכא, דאם כן נכתוב קרא שה כשבים ועזים, שה ושה למה לי - שמע מינה: שה - מכל מקום	[ר' אליעזר]		!								
ורבי יהושע אמר לך בעלמא זה וזה גורם - מותר, והכא, אם כן לכתוב קרא שור כשב ועז, כשבים ועזים למה לי - ש"מ: עד שיהא אביו כבש ואמו כבשה.	[ר' יהושע]			!							
גמל גמל שני פעמים, אחד גמל הגולד מן הגמל, ואחד גמל הגולד מן הפרה, ואם ראשו ורובו דומה לאמו - מותר באכילה	ת"ש, רבי שמעון:				!						
שמע מינה: לאכילה נמי בעי רבי שמעון ראשו ורובו שמע מינה.						!					
שהיוצא מן הטמא וכל.											◀
מי רגלים של חמור, מהו?	בעו מינה מרב ששת:										^
ותיבעי להו דוסוס וגמלים?											♣
דוסוס וגמלים לא מיבעיא להו - דלא עכירי ולא דמו לחלב, מיא עול מיא נפוק, כי קמיבעיא להו דחמור, דעכירי ודמו לחלב, מאי, מגופיה קא מימצצי - ואסירי, או דלמא: מיא עול מיא נפוק, והאי דעכירי - הבלא דבישרא הוא?											!
שהיוצא מן הטמא - טמא, והיוצא מן הטהור - טהור	אמר להו רב ששת - תניתיה:										!
מטמא לא קאמר, אלא מן הטמא - והני נמי מינא דטמא הוא.											!
דוסוס וגמלים לא קא מיבעיא להו - דלא שתו אינשו, כי קמיבעיא להו דחמור, דשתו אינשו ומעלו לירקונא, מאי?	ואיכא דאמרי:										^
היוצא מן הטמא - טמא, והיוצא מן הטהור - טהור	אמר להו רב ששת - תניתיה:										!
והני נמי מטמא קאתי.											!
מפני מה אמרו דבש דבורים מותר - מפני שמכניסות אותו לגופן, ואין ממצות אותו מגופן	מיתיבי:										♣
דובשא רחמנא שרייה	הוא דאמר כר' יעקב:										!
(ויקרא י"א) אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף, זה אתה אוכל, ואי אתה אוכל שרץ עוף טמא	דתניא, ר' יעקב:										!
שרץ עוף טמא בהדיא כתיב											♣
אלא, שרץ עוף טמא אי אתה אוכל, אבל אתה אוכל מה שעוף טמא משריץ, ואיזה זה - זה דבש דבורים											!
יכול אף דבש הגזין והצירעין?											♣
אמרת: לא											!
ומה ראית לרבות דבש דבורים ולהוציא דבשהגזין והצירעין?											♣
מרבה אני דבש דבורים - שאין לו שם לווי, ומוציא אני דבש הגזין והצירעין - שיש לו שם לווי.											!
כמאן אזלא הא דתניא											^
דבש הגזין והצירעין - טהור, ומותר באכילה	[דתניא]										^
דלא כרבי יעקב.											!
טהור - אלמא בעי מחשבה											■

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
---	---

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מכלל דדבש דבורים לא בעי מחשבה												◇	ז:
דבש בכורתו מטמא טומאת אוכלין שלא במחשבה.	תניא גמי הכי:											◇	ז:
חלי דיהמורתא, סבור רבנן למימר: ביעי נגהו, ואסירן												◇	ז:
זרעא דאילא הוא, דאזיל בתר אילתא, ואידי דרחמה צר לא מזדקקא, ואזיל בתר יחמורתא, ונתרי.	רב ספרא:											■	ז:
עור הבא כנגד פניו של חמור - מותר, מ"ט - פירשא בעלמא הוא	רב הונא:											◇	ז:
עור הבא כנגד פניו של אדם, בין חי בין מת - טהור	א"ל רב חסדא: תניא דמסייע לך:											■	ז:
מאי לאו: בין הוא חי ואמו חיה, בין הוא מת ואמו מתה?												■	ז:
לא, בין הוא חי ואמו מתה, בין הוא מת ואמו חיה												!	ז:
בין הוא חי ואמו חיה, בין הוא מת ואמו מתה	והתניא:											♣	ז:
אי תניא, תניא.												■	ז:
דג טמא שבלע דג טהור - מותר באכילה, וטהור שבלע דג טמא - אסור באכילה, לפי שאינו גידולו.												■	ז:
טעמא דחזיניה דבלע, הא לא חזיניה דבלע - אמרי אשרוצי אשריין												◇	ז:
מנלן												^	ז:
דג טמא - משריין, דג טהור - מטיל ביצים	דתניא:											!	ז:
אי הכי כי חזינא דבלע אמר' האי איעכלא, והאי אשרוצי אשריין												♣	ז:
כגון שמצאו דרך הריעי	רב ששת:											!	ז:
כגון שמצאו דרך בית הבליעה	רב פפא:											!	ז:
כגון שמצאו שלם	רב נחמן:											!	ז:
רוב דגים במינן משריץין, וכמי שבלע לפניו דמי.	רב אשי:											!	ז:
דג טמא - משריין, דג טהור - מטיל ביצים, כל המוליד מניק, וכל המטיל ביצים מלקט, חוץ מעטלף, שאף על פי שמטיל ביצים מניק.	ת"ר:											■	ז:
הדולפיין פריין ורביין כבני אדם.												■	ח.
מאי דולפיין?												^	ח.
בני ימא.	רב יהודה:											!	ח.
כל שביצו מבחון - מוליד, וכל שבפנים - מטיל ביצים												■	ח.
איני												♣	ח.
אווזו ואווז בר - כלאים זה בזה	והאמר שמואל:											■	ח.
והוינן בה: מ"ט?												^	ח.
זה - ביצו מבחון, וזה - ביצו מבפנים	אביי:											!	ח.
ותרוייהו מטילי ביצים												♣	ח.

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < מעשה-story O </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
--	---

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator															
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ					
אלא: כל שזכרתו מבחון - מוליד, מבפנים - מטיל ביצים.												◊	ה.				
כל שתשמישו ביום - יולד ביום, בלילה - יולד בלילה, כל שתשמישו בין ביום בין בלילה - יולד בין ביום בין בלילה.												◊	ה.				
תשמישו ביום - יולד ביום - תרנגול												■	ה.				
בלילה יולד בלילה - עטלף												■	ה.				
תשמישו בין ביום בין בלילה יולד בין ביום בין בלילה - אדם וכל דדמי ליה												■	ה.				
למאי נפקא מינה?												⚡	ה.				
לכדרב מרי בריה דרב כהנא												!	ה.				
דאמר רב מרי בריה דרב כהנא: בדק בקינה של תרנגולין מערב יו"ט ולא מצא בה ביצה, ולמחר השכים ומצא בה ביצה - מותרת באכילה ביו"ט, אימר לא בדק יפה												■	!	◊	ה.		
והלא בדק יפה												⚡	ה.				
אימר: יצתה רובה וחזרה הוה, וכדרכי יוחנן												!	ה.				
ביצה שיצתה רובה מערב יו"ט וחוזרת - מותרת לאוכלה ביו"ט.	דא"ר יוחנן:											■	!	◊	ה.		
כל שתשמישו ועיבורו שוה יולדים ומגדלים זה מזה													■	◊	ה.		
הכל משמשין פנים כנגד עורף, חוץ משלשה שמשמשין פנים כנגד פנים, ואלו הן: דג ואדם ונחש.														■	◊	ה.	
ומ"ש הני תלתא?														⚡	ה.		
הואיל ודיברה עמהם שכניה.	כי אתא רב דימי, אמרי במערבא:													!	◊	ה.	
גמל - אחור כנגד אחור:	תנא:														■	ה.	
תרנגולת לעשרים ואחד יום וכנגדה באילן - לו	ת"ר:														■	◊	ה.
כלב לחמשים יום, וכנגדו באילן - תאינה															■	◊	ה.
חתול לחמשים ושנים יום, וכנגדו באילן - תות															■	◊	ה.
חזיר לששים יום, כנגדו באילן - תפוח															■	◊	ה.
שוועל וכל מיני שרצים ששה חדשים, וכנגדם באילן - תבואה															■	◊	ה.
בהמה דקה טהורה לחמשה חדשים, וכנגדן באילן - גפן															■	◊	ה.
בהמה גסה טמאה לשנים עשר חודש, וכנגדו באילן - דקל															■	◊	ה.
טהורה לתשעה חדשים, וכנגדה באילן - זית															■	◊	ה.
הזאב והארי והדוב והנמר והברדלס והפיל והקוף והקיפוף לשלש שנים, וכנגדן באילן - בנות שוח															■	◊	ה.
אפעה לשבעים שנה, וכנגדו באילן חרוב															■	◊	ה.
חרוב זה משעת נטיעתו עד שעת גמר פירותיו שבעים שנה, וימי עיבורו שלש שנים.															■	ה.	
נחש לשבע שנים, ולאותו רשע לא מצינו חבר															■	◊	ה.
ויש אומרים: מוכססים.															■	ה.	

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מנא הני מילי?												
שנאמר (בראשית ג') ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה, אם מבהמה נתקללה מחיה לא כ"ש? אלא לומר לך: כשם שנתקללה הבהמה מחיה אחד לשבעה, ומאי ניהו - חמור מחתול, כך נתקלל הוא מבהמה אחת לשבעה, דהוה ליה שב שני.	רב יהודה אמר רב, ומטו בה משום דר' יהושע בן חנניא:											
אימא: כשם שנתקללה חיה מבהמה אחת לשלש, ומאי ניהו - ארי מחמור, כך נתקלל הוא מחיה אחת לשלש דהוה ליה תשע שנים												
מי כתיב מכל החיה ומכל הבהמה? מכל הבהמה ומכל החיה כתיב, ארור הוא מבהמה שנתקללה מחיה ואימא: כשם שנתקללה בהמה מחיה - אחד לשלש, ומאי ניהו - עז מחתול, כך נתקלל הוא מבהמה אחד לשלש. דהוה ליה חמיסר ירחי												
איבעית אימא: מכל הבהמה כתיב												
אי בעית אימא: קללה הוא, קללה שדי עילויה.												
נחש לכמה מיעבר ומוליד?	א"ל קוסר לרבי יהושע בן חנניה:											
לשב שני	א"ל: [רבי יהושע בן חנניה]											
והא סבי דבי אתונא ארבעינהו, ואוליד לתלת?												
הנהו מיעברי הוו מעיקרא ד' שנין												
והא קמשמשי שמושי												
אינהו נמי משמשי כאדם												
והא חכימי אינהו?												
אנן חכימין מינייהו												
אי חכימת - זיל זכינהו, ואיתינהו לי												
אמר ליה: כמה הוו?												
שיתין גברי												
אמר ליה: עבדי לי ספינתא דאית בה שיתין בתי, וכל ביתא אית בה שיתין ביסתרקי.												
עבד ליה												
כי מטא להתם [על] לבי טבחא, אשכחיה לההוא גברא דקא פשיט חיותא,												
א"ל: רישך לזבונאי?												
א"ל: אין												
א"ל: בכמה?												
א"ל: בפלגא דזוזא												
א"ל הב לי רישך												
יהב ליה רישא דחיותא												
א"ל: אנא רישא דחיותא אמרי לך אנא רישך אמרי לך?												

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

Talmud Navigator

מקרא-key:	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בכורות-הלוקח עובר חמורו	מימרא											
אמר ליה: אי בעית דאי שבקך, סגי אחוי לי פיתחא דבי אתונא												○
א"ל: מסתפינא, דכל דמחוי קטלי ליה												○
א"ל: דרי כריכא דקניא, וכי מטית להתם - זקפה כמאן דקא מתפח												○ ◇
אזל אשכח דרבנאי מגואי ודרבנאי מבראי, דאי חזו כרעא דעיילא - קטלי להו לבראי, ודנפקא - קטלי להו לגואי.												○ ◇
אפכה לסנדליה - קטלי להו לגואי, אפכה לסנדליה - קטלי להו לכולהו.												○ ◇
אזל, אשכח ינוקי מלעיל סבי מלתחת, אמר: אי יהיבנא שלמא להני - קטלי לי הני, סברי אנן עדיפינן דאנן קשינן טפי ואינהו דרדקי												○ ◇
אמר: שלמא לכו												○
אמרו ליה: מאי עבדתך?												○
אמר להו: חכימא דיהודאי אנא, בעינא למיגמר חכמתא מינייכו.												○ ◇
אי הכי, ניבעי לך												○
אמר להו: לחיי, אי זכיתו לי - כל דבעיתו עבידו בי, ואי זכינא בכו - איכלו גבאי בספינתא.												○ ◇
א"ל: ההוא גברא דאזיל ובעי אתתא ולא יהבו ליה, מאי חזי ליה דאזיל היכא דמדלו מיניה?												○ ◇
שקל סיכתא, דצה לתתאי - לא עאל, לעילאי - עאל, אמר: האי נמי מיתרמי בת מזליה.												○
גברא דאזויף וטריף, מאי חזא דהדר אזויף?												○ ◇
אמר להו: גברא אזל לאגמא, קטל קמא טונא ולא מצוי ביה. קטיל ומנח עילויה, עד דאיתרמי איניש מדלי ליה.												○
אמרו ליה: אימא לן מילי דבדיאי												○ ◇
אמר להו: הוה ההוא כודניתא דילידא, והוה תלי ליה פיתקא וכתב ביה דמסיק בבי אבא מאה אלפא זוזי												○ ◇
אמרו ליה: וכודניתא מי ילדה?												○
אמר להו: הי ניהו מילי דבדיאי?												○
מילחא כי סריא, במאי מלחי לה?												○ ◇
אמר להו: בסילתא - דכודניתא												○
ומי איכא סילתא דכודנתא?												○
ומילחא מי סרי?												○
בני לן ביתא באוירא דעלמא												○ ◇
אמר שם תלא בין רקיעא לארעא, אמר להו: אסיקו לי ליבני וטינא												○
מציעתיה דעלמא היכא?												○ ◇
זקפה לאצבעתיה אמר להו: הכא												○
א"ל: ומי ימר?												○
אייתו אשלי ומשחן												○ ◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
אית לן בירא בדברא, עיילא למתא													◊	ה:
א"ל: אפשילו לי חבלי מפארי ואעייליה.													◊	ה:
אית לן ריחיא דתבורא, חייטיה													◊	ה:
אמר: כרוכו לי מיניה גרדי ואיחייטיה.													◊	ה:
משרא דסכיני במאי קטלי?													◊	ה:
בקרנא דחמרא													◊	ה:
ומי איכא קרנא לחמרא?													◊	ה:
ומי איכא משרא דסכיני?													◊	ה:
אייתו ליה תרי ביעי, א"ל: הי דוגתא אוכמתי והי דוגתא חיוורת?													◊	ה:
אייתו להו איהו תרי גביני, אמר להו: הי דעיזא אוכמתי והי דעיזא חיוורת?													◊	ה:
ורצוצא דמית, מהיכא נפיק רוחיה?													◊	ה:
מהיכא דעל, נפק.													◊	ה:
אחוי לן מנא דלא שוי חביליה													◊	ה:
אייתו בודיא, פשטוה לא הוה עייל בתרעא													◊	ה:
אמר להו: אייתו מרי סיתרוה, היינו מנא דלא שוו חביליה.													◊	ה:
אייתנהו, כל חד וחד כי חזי שיתין ביסתרקי, אמר: כולהו חבראי להכא אתו													◊	ה:
אמר ליה לספונא: שרי ספינתך.													◊	ה:
בהדי דקאתו שקל עפרא מעפרייהו													◊	ה:
כי מטוי לבי בליעי, מלא כוזא דמיא מבי בליעי													◊	ט.
כד אתו אוקמינהו קמי קיסר, חזנהו דהוו מעני													◊	ט.
א"ל: הני לאו נינהו													◊	ט.
שקל מעפרייהו ושדא עילויהו, אקשו לאפי מלכא													◊	ט.
אמר ליה: כל דבעית עביד בהו													◊	ט.
אייתנהו מיא דאייתי מבי בליעי שדינהו בתיגדא, אמר להו מליוה להו ואיזילו לכו.													◊	ט.
מלו ושדו ביה קמאי קמאי ובלע להו, מלו עד דשמיט כתפייהו, ובלי להו ואזול.													◊	ט.
חמורה שלא ביכרה, וילדה שני זכרים - נותן טלה אחד לכהן, זכר ונקבה - מפריש טלה אחד לעצמו.													■	ט.
שתי חמוריו שלא ביכרו וילדו שני זכרים - נותן שני טלאים לכהן, זכר ונקבה, או שני זכרים ונקבה - נותן טלה אחד לכהן, שתי נקבות וזכר או שני זכרים ושתי נקבות - אין לכהן כלום.													■	ט.
אחת ביכרה ואחת שלא ביכרה וילדה שני זכרים - נותן טלה אחד לכהן, זכר ונקבה - מפריש טלה אחד לעצמו.													■	ט.
שנאמר: (שמות י"ג) ופטר חמור תפדה בשה מן הכבשים ומן העזים													■	ט.

<p> disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-story-מעשה O מקרא-kev: </p>	<p> statement-מימרא ■ challenge-קושיא ⚡ question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■ </p>
---	---

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
זכר ונקבה, גדול וקטן, תמים ובעל מום												◊	ט.
פודה בו פעמים הרבה												◊	ט.
נכנס לדיר להתעשר												◊	ט.
ואם מת - נהנין בו.												◊	ט.
מאן תנא?												^	ט. ג.
דלא כרבי יוסי הגלילי	רבי ירמיה:											◊	ט.
דאי רבי יוסי הגלילי האמר אפשר לצמצם	[רבי יוסי הגלילי]											!	ט.
אפילו תימא רבי יוסי הגלילי, שאני התם דכתיב (שמות י"ג) הזכרים לה'	אביי:											◊	ט.
ולגמר מיניה												⚡	ט.
הא מיעט רחמנא הזכרים.												!	ט.
לימא דלא כרבי יוסי הגלילי	איכא דאמרי:											⚡	ט.
דאי רבי יוסי הגלילי האמר אפשר לצמצם	[רבי יוסי הגלילי]											⚡	ט.
אפי' תימא רבי יוסי הגלילי, שאני התם דכתיב הזכרים לה'.	אביי:											!	ט.
בשלמא לר' ירמיה, דלא מוקי לה כרבי יוסי הגלילי - היינו דלא קתני ויצאו שני ראשיהן כאחד												■	ט.
אלא לאביי, ליתני ויצאו שני ראשיהן כאחד												⚡	ט.
חמורו שלא ביכרה וילדה שני זכרים, ויצאו שני ראשיהן כאחד, רבי יוסי הגלילי אומר: שניהן לכהן, שנאמר הזכרים לה	ועוד, תניא: [ריה"ג]											⚡	ט.
והא כי כתיב האי - בקדושת הגוף הוא דכתיב												⚡	ט.
אלא משום שנאמר הזכרים לה'												!	ט.
תיובתא דאביי, תיובתא.												■	ט.
ורבנן, לימא קסברי רבנן מקצת רחם מקדיש? דאי כוליה רחם מקדיש, נהי דא"א לצמצם, חציצה מיהא איכא												⚡	ט:
מין במינו אינו חוצץ.	רב:											!	ט:
זכר ונקבה מפריש טלה כל.												■	ט:
וכיון דלעצמו הוא, למה לי לאפרושי?												⚡	ט:
לאפקועי לאיסוריה מיניה												!	ט:
אלמא כיון דלא מפקע - אסור בהנאה												■	ט:
מתני' מני?												^	ט:
ר' יהודה היא												!	ט:
פטר חמור אסור בהנאה [דברי ר' יהודה]	דתניא: [ר' יהודה]											◊	ט:
מתיר.	רבי שמעון:											◊	ט:

<p> disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת story-מעשה O </p> <p>מקרא-key:</p>	<p> statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! ראייה-proof </p>
--	--

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
מאי טעמא דר' יהודה?												◊	ט:
יש לך דבר שצריך פדייה ומותר?	עולא:	!											ט:
ולא? והרי בכור אדם, שצריך פדייה - ומותר	ז												ט:
אלא: יש לך דבר שהקפידה עליו תורה בשה, ומותר?	!											◊	ט:
ומי הקפידה? והא רב נחמיה בריה דרב יוסף פריק ליה בשילקי בשוין	ז												ט:
בשוין לא קאמר, כי קאמרינן שלא בשוין, והכי קאמר: יש לך דבר שהקפיד' עליו תורה לאפקועי לאיסוריה בשה?	!											◊	ט:
והרי מעשר שהקפידה עליו תורה בכסף צורי	ז												ט:
במזיד קידש	ותנן רבי יהודה:	ז	■										ט:
בפטר חמור נמי מיקדשא	ז												ט:
כדרבי אלעזר	!												ט:
אשה יודעת שאין מעשר שני מתחלל על ידה, ועולה ואוכלתו בירושלים	דאמר רבי אלעזר:	!	■										ט:
הכא נמי, אשה יודעת דפטר חמור איסורא אית ביה, ופרקא ליה בשה, ומקדשא בהך דביני וביני.	!												ט:
ורבי שמעון מאי טעמא?												◊	ט:
יש לך דבר שפדיינו מותר והוא אסור?	עולא:	!										◊	ט:
ולא? והרי שביעית דפדינה מותר והיא אסורה	ז												ט:
שביעית נמי פדינה אסור, דאמר מר: האחרון אחרון אסור.	!												ט:
ואיבעית אימא: ר' יהודה ור' שמעון בהאי קרא קמפלגי	!											◊	ט:
(דברים ט"ו) לא תעבד בככור שורך - אבל אתה עובד בשלך ובשל אחרים ולא תגזו בכור צאנך - אבל אתה גוזז שלך ושל אחרים - דברי ר' יהודה	דתניא: [רבי יהודה]	!	◊									◊	ט:
לא תעבד בככור שורך - אבל אתה עובד בככור אדם, לא תגזו בכור צאנך - אבל אתה גוזז בכור חמור	ר' שמעון:	!	◊									◊	ט:
בשלמא לרבי שמעון, היינו דכתיב תרי קראי, אלא לרבי יהודה, תרי קראי למעוטי שלך ושל אחרים למה ליה?	ז												ט:
ותו, לרבי יהודה בכור אדם נמי, נימא דאסיך	ז												ט:
אלא, דכולי עלמא שורך - למעוטי בכור אדם הוא דאתא, כי פליגי בצאנך	!											◊	ט:
שותפות עובד כוכבים חייבת בככורה, וכי איצטריך קרא - למישרי בגזה ועבודה	דר' יהודה לטעמיה:	!	◊									◊	ט:
שותפות עובד כוכבים פטורה מן הבכורה, ולענין גזה ועבודה לא איצטריך קרא, כי איצטריך קרא - לפטר חמור.	ור' שמעון סבר:	!	◊									◊	ט:
בשלמא לר' יהודה - היינו דכתיב צאנך, ושורך - אטו צאנך אלא לרבי שמעון שורך וצאנך למה ליה?	ז												ט:
קשיא.	!												ט:
ומודה ר' שמעון לאחר עריפה שהוא אסור - מאי טעמא? גמר עריפה עריפה מעגלה ערופה.	רבה:											◊	ט:
מנא אמינא ליה	רבה:											■	ט:
הערלה וכלאי הכרם, ושור הנסקל, ועגלה ערופה, וציפורי מצורע, ופטר חמור, ובשר בחלב - כולן מטמאין טומאת אוכלין	דתניא: [רבנן]											◊	ט:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>■ מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כולן אין מטמאין טומאת אוכלין ומודה ר' שמעון בבשר בחלב שמטמא טומאת אוכלין, הואיל והיתה לו שעת הכושר.	רבי שמעון:										◊	
מ"ט דר"ש - דכתיב: (ויקרא י"א) מכל האוכל אשר יאכל אוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים - קרוי אוכל, שאי אתה יכול להאכילו לאחרים - אינו קרוי אוכל.	רבי אסי א"ר יוחנן:										◊	
אי הכי, בשר בחלב מאי איריא דהיתה לה שעת הכושר? תיפוק לי דאוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים הוא										◊		
בשר בחלב - אסור באכילה ומותר בהנאה, שנאמר (דברים י"ד) כי עם קדוש אתה לה' אלהיך ולהלן הוא אומר (שמות כ"ב) ואנשי קודש תהיון לי, מה להלן - אסור באכילה ומותר בהנאה, אף כאן - אסור באכילה ומותר בהנאה.	דתניא, רבי שמעון בן יהודה אומר משום ר' שמעון:										◊	
חזא ועוד קאמר, חזא - דאוכל שאתה יכול להאכילו לאחרים הוא, ועוד, לדידיה נמי הרי היתה לו שעת הכושר.											◊	
ואם איתא דלאחר עריפה שרי רבי שמעון, ליתני ומודה רבי שמעון בפטר חמור ובשר בחלב שמטמאין טומאת אוכלין	[רבה]										◊	
אי דחשיב עליה - הכי נמי, הכא במאי עסקינן - דלא חשיב עליה.											◊	
וטעמא מאי מטמאי רבנן?											◊	
הואיל ואיסורו חישובו.	אמרו רבנן קמיה דרב ששת:										◊	
ולרבנן מי אמר הואיל ואיסורו חישובו?											◊	
שלשה עשר דברים אמרו בנבלת עוף טהור, וזו אחת מהן - צריכה מחשבה ואינה צריכה הכשר	והא תנן:										◊	
ואי איסורו - חישובו למה לי מחשבה?											◊	
הא מני רבי שמעון היא.											◊	
נבלת בהמה טמאה בכל מקום, ונבלת עוף טהור, והחלב בכפרים - צריכים מחשבה ואינם צריכים הכשר	תא שמע:										◊	
ואי אמרת איסורו חישובו, למה לי מחשבה?											◊	
הא מני - רבי שמעון היא.											◊	
נבלת בהמה טהורה בכל מקום, ונבלת עוף טהור, והחלב בשווקים - אינן צריכין מחשבה ולא הכשר	תא שמע:										◊	
הא טמאה בעיא מחשבה											◊	
וכי תימא הא מני רבי שמעון היא											◊	
הא מדסיפא רבי שמעון הוי - רישא לאו רבי שמעון, דקתני סיפא											◊	
אף הגמל והארנבת והשפן והחזיר אינן צריכין לא מחשבה ולא הכשר, ואמר רבי שמעון מה טעם - הואיל ויש בהן סימני טהרה	רבי שמעון:										◊	
דכולי עלמא לא אמרינן איסורו חישובו, ואי דערפיה מיערף - הכי נמי, הכא במאי עסקינן - כגון ששחטו להתלמד בו, ובפלוגתא דנימוס ור' אלעזר	אלא אמר רבא:										◊	
סה לי נימוס אחיו של יהושע הגרסי שהשוחט את העורב להתלמד בו - דמו מכשיר	דתניא-רבי יוסי [נימוס]										◊	
דם שחיטה לעולם מכשיר	רבי אלעזר:										◊	
רבי אלעזר היינו תנא קמא											◊	
אלא לאו איסורו חישובו איכא בינייהו											◊	
דמו מכשיר - לעלמא, אבל לגופיה - בעי מחשבה	[נימוס]										◊	
דם שחיטה לעולם מכשיר, ואפי' לגופיה נמי לא בעי מחשבה	ותא רבי אלעזר למימר:										◊	

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story :מקרא-key	statement-מימרא ◊ קושיא-challenge < שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	---

Talmud Navigator

מקרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בכורות-הלוקה עובר חמורו	מימרא											
ממאי? דילמא טעמא דר' אלעזר התם דשאני עורב - הואיל ויש בו סימני טהרה											◊	
ומנלן דסימני טהרה מילתא היא										◊		
דקתני עלה דההיא א"ר שמעון, מה טעם - הואיל ויש בו סימני טהרה	[ר' שמעון]										◊	
וכי תימא: אי משום סימני טהרה, מאי איריא להתלמד? אפיל להתעסק נמן											◊	
אין הכי נמי, ומשום נימוס											!	
לא רצה לפדותו - עורפו בקופיץ מאחוריו וקוברו, ואסור בהנאה - דברי רבי יהודה	איתיביה אביי: [ר' יהודה]										◊	
מתיר	רבי שמעון:										◊	
אימא: ומחיים אסור בהנאה, ור"ש מתיר											!	◊
והא מדסיפא מחיים הוי - רישא לאו מחיים											◊	
לא ימיתנו לא בקנה ולא במגל ולא בקרדום ולא במגירה, ולא יכניסנו לחדר וינעול דלת לפניו בשביל שימית ואסור בגיזה ועבודה - דברי רבי יהודה	דקתני סיפא: [ר' יהודה]										◊	
מתיר	רבי שמעון:										◊	
רישא וסיפא מחיים, רישא - בהנאת דמיו, סיפא - בהנאת גופו - וצריכא, דאי תנא הנאת דמיו - בההוא קא שרי רבי שמעון, אבל בהנאת גופו - אימא מודה ליה לרבי יהודה ואי תנא בהנאת גופו - בההוא קאסר רבי יהודה, אבל בהנאת דמיו - אימא מודה לרבי שמעון, צריכא.											!	◊
מודה רבי שמעון לאחר עריפה שהוא אסור	וכן אמר רב נחמן אמר רבה בר אבوه:										◊	
מנא אמינא לה	רב נחמן:										■	
(שמות י"ג) וערפתו נאמר כאן עריפה, ונאמר להלן עריפה, מה להלן - אסור, אף כאן אסור	דתניא:										◊	
מני? אילימא רבי יהודה - מחיים מיסר אסור אלא לאו רבי שמעון היא											■	
לעולם רבי יהודה, ואיצטריך, סלקא דעתך אמינא הואיל ועריפה במקום פדייה עומדת, מה פדייה מתרת אף עריפה מתרת - קמ"ל.	א"ל רב ששת, ספרא חברין תרגומה:										◊	
מנא אמינא לה	רב נחמן:										■	
הוא הפסיד ממונו של כהן - לפיכך יופסד ממונו,	מדתני דבי לוי:										◊	
מני? אילימא רבי יהודה - הא מיפסד וקאן אלא לאו רבי שמעון היא											■	
איבעית אימא רבי יהודה, ואיבעית אימא רבי שמעון											◊	
איבעית אימא רבי יהודה - אפסידא דביני ביני											◊	
ואיבעית אימא רבי שמעון - לפחת מיתה.											◊	
מודה רבי שמעון לאחר עריפה שהוא אסור	וכן אמר ריש לקיש:										◊	
עדיין היא מחלוקת.	רבי יוחנן ואי תימא רבי אלעזר:										◊	
המקדש בפטר חמור - אינה מקודשת	איכא דמתני לה להא דרב נחמן אהא:										◊	
לימא מנבי' דלא כרבי שמעון?											◊	
לאחר עריפה ודברי הכל.	רב נחמן אמר רבה בר אבوه:										!	◊

<p> disputants-חולקים-♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת-< story-מעשה-O </p> <p>מקרא-<u>key</u>:</p>	<p> statement-מימרא-■ challenge-קושיא-⚡ question-שאלה-^ answer-תירוץ-! proof-ראיה-■ </p>
--	---

בכורות-הלוקה עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא מני? לא רבי יהודה ולא רבי שמעון, אי רבי שמעון - תיקדש בכליה אי רבי יהודה - תיקדש בהך דביני ביני	איכא דאמרי:										◊	
לעולם רבי יהודה, וכגון שאינו שוה אלא שקל, וסבר לה כרבי יוסי בר יהודה											◊	
(שמות י"ג) תפדה תפדה, תפדה - מיד, תפדה - כל שהוא	דתניא: [רבנן]										!	■
אין פדייה פחותה משקל.	רבי יוסי בר יהודה:										!	■
תפדה תפדה תפדה - מיד, תפדה - כל שהוא	אמר מר: [ת"ק]										◊	■
פשיטא											⚡	
איצטריך, סד"א הואיל ואיתקש לבכור אדם, מה בכור אדם - אחר שלשים ובחמש - קמ"ל: תפדה - מיד, תפדה - כל שהוא.											!	◊
אין פדייה פחותה משקל	רבי יוסי בר יהודה:										◊	■
ממה נפשך, אי מקיש לבכור אדם - חמש ליבעי ואי לא מקיש - שקל מנא ליה?											⚡	
לעולם לא מקיש, אמר רבא: אמר קרא (ויקרא כ"ז) וכל ערכך יהיה בשקל הקדש - כל ערכין שאתה מעריך לא יהו פחותין משקל	[רבא]										!	◊
ורבנן											⚡	◊
ההוא בהשג יד כתיב.	[רבנן]										!	◊